

Can Ricart: la paciència al límit!

ÍNDEX

Editorial.....	3
50è aniversari de l'AVV, encarar el futur	
En portada.....	4
Túnel de les Glòries, un pas endavant	
Grup Civit, problemes greus, grans solucions	
Reutilitzar, una acció plena de sentit	
Postpandèmia, i ara què?	
Cues, abnegació sanitària i paciència	
L'Àlex i la germania del Poblenou inconformista	
Espai Violeta.....	11
La violència envers les dones a la literatura	
Memòria i Patrimoni.....	12
Premi Europa Nostra a la Torre de les Aigües del Besòs	
Can Ricart: la paciència al límit!	
Entre vinils i K7s.....	14
Jordi Bonet: l'art de sonoritzar (1ª part)	
Entitats.....	16
Que la festa continuï!	
Apropem-nos / Pla comunitari.....	18
El servei jurídic d'Apropem-nos	
Paisatges humans.....	20
Menjar carn o no menjar-ne	
Receptes del món.....	22
El pollastre Stroganoff de la Jacqueline	
Tauler de notícies.....	23
Mural/Local 2021	
El camí: compartir, col·laborar	
Ha sortit el calendari de CARRER	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou, 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:

Adreça:

Població: CP:

Telèfon: @ mail:

DNI:

Quota anual: 20 € ☐ Quota de suport de € ☐

Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:

IBAN:

(Signatura)

Revista *El Poblenou* n.115
 DESEMBRE - 2021

Edició:
 Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Josep Pascual, Xavier Pegenaute, Joan Maria Soler, Estrella Pineda

Col·laboradors: Marike Charlier, Josep Vallhonestà, Josep M. Navarro, Irene Julve Nieto, Jaume Badenes, Víctor Jiménez Miguel, ACR, Montserrat Pimienta Escrinhuela

Coordinació: Salva Clarós

Fotografies: Salva Clarós, Joan Maria Soler, Irene Julve Nieto, Arxiu Històric del Poblenou, created by freepik (il·lustració pàg. 21)

Portada: Joan Maria Soler

Correcció: Josep Pascual

Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler

Impressió: Gràfiques Campàs

Tirada: 3.000 exemplars

Publicitat: Carme Martínez (629 046 004)
 comercial@elpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotsgnats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a Redacció. La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciants (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

50è aniversari de l'AVV, encarar el futur

L'any 2022 l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou celebrem el cinquantè aniversari. Ho fem coincidint també amb els cinquanta anys de la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB). Aquesta efemèride volem que sigui un motiu de celebració al barri. De forma ininterrompuda hem format part de la vida del Poblenou i hem estat una peça més a l'hora de construir el que avui dia és el nostre barri. I això no és poca cosa. El Poblenou ha viscut una transformació molt important en aquests darrers anys, com la resta de barris de la ciutat. Per tant en primer lloc volem valorar la feina feta per tanta gent que ha participat de l'AVV o que ha estat al nostre costat. Volem valorar la feina de les entitats que fan del barri un espai de convivència i compromís. Volem compartir-ho amb les entitats que ja hi eren quan vam néixer l'any 1972 i amb les entitats i plataformes que han nascut al llarg d'aquests anys.

Però el barri es continua transformant a una gran velocitat. I tots aquests canvis han suposat millores i pèrdues. El nostre aniversari volem que sigui una oportunitat més per reflexionar al voltant de la transformació del Poblenou i sobretot una oportunitat per parlar del futur del barri. La celebració no pot deixar enrere els objectius de l'AVV, la lluita per fer del Poblenou un barri més just, sostenible i que doni resposta a les necessitats dels veïns i veïnes. Per tant aprofitarem per parlar del futur del barri.

Però la celebració de l'aniversari no pot ser tan sols un exercici de nostàlgia o de replantejar els reptes del barri. Hem d'aprofitar l'any vinent per repensar el paper de l'AVV i en general de les entitats veïnals. La ciutat ha canviat molt i també ha canviat la realitat associativa i reivindicativa. Apareixen nous moviments i noves formes de lluita. Les xarxes socials generen noves formes de relació ciutadana i mobilització. Hi ha temàtiques que apareixen amb més força. Fa cinquanta anys les associacions de veïns i veïnes apareixen com a referents principals de les mobilitzacions als barris per una ciutat més digna. La ciutat ha canviat, i molt. Els moviments socials han canviat, i molt. Quin paper hem de jugar com a AVV del Poblenou?

I en aquest sentit també us demanem la vostra participació. Necessitem ressituar el paper d'una entitat després de cinquanta anys de vida social. Necessitem saber quines considereu que han de ser les noves prioritats de treball. I també volem saber com podem organitzar-nos per tal de fer front a tots aquests nous reptes. I per fer-ho també necessitem el vostre compromís. Siguem clars, necessitem més gent per poder assolir els nostres objectius. Els cinquanta anys de l'AVV del Poblenou poden ser una ocasió única per tornar a participar activament amb nosaltres i també una oportunitat de fer un pas i venir a construir amb nosaltres aquest futur que esperem que sigui tan apassionant o més que els nostres primers cinquanta anys. Us esperem..

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

Túnel de les Glòries,

Des del dia 6 de novembre els vehicles que circulaven per la Gran Via direcció Besòs ja passen pel túnel de la plaça de les Glòries. D'aquesta manera s'ha alliberat la superfície central de la plaça d'una part important del trànsit habitual. El trànsit d'entrada en direcció al centre de la ciutat es preveu que tingui disponible el túnel a principi del 2022. Això comportarà que els 78.000 vehicles que circulen per aquesta via (35.000 de sortida i 43.000 d'entrada) desapareixen de la plaça i permetran iniciar les obres d'urbanització del parc en aquests 20.000 m2 de superfície alliberada, avançant per tant en l'execució del parc.

Gairebé són uns 1.000 m de túnel que passen a uns 25 m de fondària en el punt màxim per salvar les infraestructures ferroviàries presents a la plaça. Tenen tres carrils de circulació per sentit; un, reservat per al transport públic, i dos, per al trànsit privat. La reserva

d'un carril per al transport públic va ser una de les reivindicacions de les quatre Associacions de Veïns i Veïnes (Sagrada Família, Fort Pienc, Clot-Camp de l'Arpa i Poblenou) des de l'inici de la transformació de les Glòries.

Les obres es van iniciar l'any 2015 i només incloïen la part central de la plaça, entre els carrers Padilla i Independència. Van restar aturades el 2017 per la rescissió del contracte amb el constructor per discrepàncies entre l'Administració i el contractista (sobrepreus, endarreriment del calendari...). Les obres es van reprendre el 2018, però en aquest cas contemplaven l'execució de tot el túnel sencer, tal com reclamàvem les AVV de l'entorn. Cal reconèixer aquí l'actitud decidida i responsable del govern municipal.

És una obra molt complexa i costosa (uns 192 M€), però que ha estat executada amb rigor i professionalitat. Tot i així hem de recordar que nosaltres no som

gens partidaris d'aquestes tipus d'obres que són fruit d'una excessiva presència del vehicle privat a la ciutat. Cal tenir

El túnel era l'única solució viable que permetria la creació d'un gran parc que resolgués alhora els greus problemes de mobilitat

en compte que quan es va acordar la transformació de les Glòries en un gran parc per a la ciutat, el túnel era l'única solució viable que permetria la creació d'un gran parc que resolgués alhora els greus problemes de mobilitat d'aquest nus viari que suportava, en aquells moments, el pas de 95.000 vehicles diaris. L'obertura del túnel ha generat la creació d'una nova superilla al centre de la ciutat que està definida pels carrers Consell de Cent, Castillejos, Bolívia i Independència.

Nosaltres continuem reclamant, de totes maneres, el que ja recull el Com-

un pas endavant

promís per Glòries signat l'any 2007: cal potenciar i millorar el transport públic a la ciutat i el que connecta la ciutat amb els municipis del seu entorn (rodalies, autobusos intermunicipals...). Hem de reconèixer que les mesures que l'Ajuntament està portant a terme pel que fa a la mobilitat van per aquest camí però en queda molt per recórrer.

Dit això, celebrem l'obertura del túnel sentit Besòs i farem el que estigui a les nostres mans perquè es compleixi la previsió d'obrir el sentit entrada a la ciutat a primer d'any vinent.

L'obertura dels túnels allibera la zona central de la plaça i també l'espai que ocupa la Gran Via entre el carrer Independència i la rambla del Poblenou. Les obres d'urbanització del parc a la zona central ja tenen redactat el projecte executiu i es preveu l'inici de les obres a mitjan 2022 i l'acabament el tercer trimestre del 2023, segons la informació facilitada per l'Ajuntament.

Ara bé, l'espai alliberat de la Gran Via no té ni iniciada la redacció del projecte i, a més a més, l'Ajuntament ha decidit aquest estiu que endarrerix l'inici de les obres definitives d'urbanització d'aquesta zona i que mentrestant hi farà unes actuacions provisionals. Hem d'expressar el nostre total desacord amb la decisió de la tinenta d'alcaldia Janet Sanz, ja que l'acord que té amb el veïnat des de l'any 2019 és que quan el túnel s'obri al trànsit s'iniciaria tot seguit les obres d'urbanització d'aquest tram de la Gran Via on viuen molts veïns i veïnes que han estat suportant anys i anys de trànsit davant dels seus habitatges, i anys d'obres que s'han fet interminables i ara

no se'ls pot demanar que tinguin més paciència de la que han demostrat esperant que les obres definitives no comencin fins d'aquí a dos anys. No és pot admetre de cap manera aquest incompliment dels acords amb el veïnat, ni admetre un retard de dos anys per manca de diligència de l'Administració, que posa en mans del proper consistori el compliment de l'acord, fet que genera una gran incertesa i intranquil·litat al veïnat.

No podem acceptar més endarreriments: ni en les obres d'urbanització de la Gran Via, ni en l'execució dels equipaments

No podem acceptar més endarreriments: ni en les obres d'urbanització de la Gran Via, ni en l'execució dels equipaments de barri: CAP Bolívia, CAP i Residència per a gent gran Nà-

pols, equipaments de la Farinera, de la fàbrica del Sucre, etc., (dels quinze previstos al Compromís de 2007 pendents d'executar), ni en l'execució d'habitatge públic de lloguer.

És per aquests motius que les AVV de Sagrada Família, Clot-Camp de l'Arpa i Poblenou, signants del Compromís per Glòries i que fem el seguiment del procés de transformació de la plaça, convoquem una manifestació el dia 27 de novembre, a les 12 h davant la Farinera del Clot per fer conèixer a la ciutadania la nostra reclamació que s'iniciïn les obres definitives d'urbanització de l'espai alliberat de la Gran Via entre Independència i rambla del Poblenou dins d'aquest mandat, i que s'agiliti la construcció dels equipaments i l'habitatge públic de lloguer pendents.

Jaume Badenes

SABATERS DES DE 1870

Villarroya

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

GELATERIA FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA
casa fundada l'any 1912

¡Ché que horchata!

EL TIO CHE

Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

Joan Vall

Tot en Moda Home

C/. Ramon Turró, 216
tel. 932 210 084

CLINICA DENTAL GLÒRIES

Dr. José Fco. López Alias

DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ªª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

CLINICA VETERINARIA POBLENOU

TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
www.vetpoblenou.com/blog

HORARI: dilluns a divendres, 9-14h i 17-20h / dissabtes, 10-14h

FARMÀCIA JAUME GIRÓ LOPERENA

DERMOFARMÀCIA FÓRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS

93 307 15 17
Mària Aguiló / Pujadas

Grup Civit

problemes greus, grans solucions

Ara tothom sap on és el Grup Civit, però quan es va construir a final dels anys 50 del segle passat era difícil d'arribar-hi perquè la Diagonal no existia i el carrer Bilbao estava tallat i sense asfaltar. L'edifici el va promoure un grup de veïns i veïnes que es van constituir en la cooperativa Pau i Justícia, la mateixa que tenia un economat on ara hi ha la Sala Beckett. Les mans de les mateixes persones també van fer una plaça amb tobogan, gronxadors i un sorral que va desaparèixer en obrir-se la Diagonal.

Aquest edifici es va construir, com en moltes altres promocions d'aquesta època, amb unes deficiències de les quals el veïnat no en va ser conscient fins molts anys després, amb bigues de ciment aluminós i altres patologies estructurals, sense juntes de dilatació, per exemple. La substitució d'aquestes biguetes per part de la comunitat de veïns no va impedir que a l'estiu del 2018 apareguessin unes enormes esquerdes de dalt a baix provocades per la poca resistència d'un edifici tan enorme als canvis de temperatura. Per parar el cop, en un sol any i amb gran esforç, la gent afectada va d'haver de pagar de la seva butxaca un milió d'euros per fer-hi front. No obstant això aquests problemes s'han anat reproduint des d'aleshores i un informe actual valora que per estabilitzar l'edifici calen sense demora unes reformes estructurals amb un import de 10 milions d'€.

Aquesta és una xifra absolutament impossible d'assumir pels habitants d'aquest bloc. Estem davant un problema

social que afecta prop de mil persones, la gran majoria jubilades i d'extracció senzilla. Concretament, són 314 pisos repartits en dotze escales. Davant d'aquesta

Estem davant un problema social que afecta prop de mil persones

greu situació l'AVV del Poblenou i la junta de la comunitat envien el mes de maig passat una carta a l'Ajuntament demanant la seva implicació en la cerca de solucions. L'Administració no hauria de donar l'esquena a aquest drama habitacional. Aquesta carta la signa també la FAVB perquè es considera que per la seva envergadura és un problema de ciutat.

Cansats d'esperar resposta, després de l'estiu el veïnat comença a valorar la conveniència de posar pancartes a l'edifici. I llavors és quan es rep l'esperada convocatòria de la reunió. Serà el dia 20 de setembre a la plaça Sant Jaume amb els màxims responsables d'habitatge de l'Ajuntament. En aquesta trobada prenen consciència de la gravetat del problema i prometen elaborar una proposta concreta d'ajuts aprofitant la vinguda dels Fons Europeus per a la Rehabilitació.

Tota la situació viscuda tensa molt la gestió interna de la comunitat, la qual cosa provocarà que a l'assemblea del dia 2 de desembre, celebrada al teatre del Centre Moral ple de gom a gom, es decideixi canviar la junta de la comunitat. Com era d'esperar tothom com una pinya va estar a l'expectativa del compromís de l'Ajuntament. I no era per a menys, l'endemà el consistori ens havia tornat a convocar.

En aquests moments hi ha molt bones expectatives, l'Ajuntament signarà un conveni amb les parts implicades per tal de vehicular unes ajudes que en principi permetran afrontar amb èxit les reformes estructurals que es necessiten. Caldrà veure com es concreta i la lletra petita, però d'entrada estem davant d'una notícia molt bona.

Un cop més la pressió veïnal ha estat decisiva i aquest cop amb la fortuna d'haver pressionat en el moment en què es decideixen on van els tan cobdiciats Fons Europeus.

Joan Maria Soler

Reutilitzar,

una acció plena de sentit

La segona mà: una resposta tant per als que s'inquieta per la fi del món com per als que intenten arribar a fi de mes

El mercat de segona mà que vam organitzar a les places de Can Saladrigas i Rosa Peraulet el dissabte 27 de novembre en el marc de la Setmana Europea de Prevenció de Residus va posar de relleu aquestes dues preocupacions: l'ecologia i el poder adquisitiu.

Gràcies a la reutilització dels objectes adquirits de segona mà s'aconsegueix prevenir la generació de residus i s'evita també l'extracció de matèries primeres i, en molts casos, la contaminació que generen els productes que comprem nous.

Per a conèixer aquests impactes mediambientals, us recomanem consultar el web <http://reutilizayevitaco2.aeress.org/>, on s'indiquen les emissions de CO2 evitades i els litres d'aigua estalviats gràcies a la reutilització de diferents tipus de peces de roba, joguines, mobles i també electrodomèstics.

Reutilitzant uns pantalons de cotó s'estalvien 8.000 litres d'aigua i amb joguina de segona mà s'eviten 12kg de CO2

A més ho tradueix a valors pràctics; per exemple, reutilitzant uns pantalons

de cotó s'estalvien 8.000 litres d'aigua, és a dir unes 40 dutxes, o si es regala una joguina de segona mà, s'eviten 12kg de CO2 que representen l'absorció de 596 arbres en un dia!

Des de la comissió de medi ambient, la nostra primera intenció va ser comprovar l'interès dels veïns i veïnes per aquesta opció de consum conscient i aprofitar l'esdeveniment per donar visibilitat a iniciatives del barri relacionades amb el reaprofitament i el residu zero com el suport mutu de la Xarxa d'Aliments del Poblenou, les activitats d'acollida i integració d'Apropem-nos o el supermercat cooperatiu Pebre Roig que busca socis per a establir-se al barri.

Vam poder comptar també amb la participació de l'Eva Campos, consellera de Sant Martí a les àrees d'Habitatge, Medi Ambient, Salut, Drets Socials, i del Miquel Vidal, responsable d'Economia Circular de l'empresa d'inserció Formació i Treball. Però, probablement, el que més ens va impactar va ser la demanda social que vam percebre.

La idea d'aquest mercat ens la va donar l'Elena. És veïna del barri, sòcia de l'AVV i paradista habitual del Flea, un

mercat que se celebra cada mes al barri del Raval des de fa més de 10 anys i ja ens ho deia: a Barcelona hi ha molts pocs llocs oberts als ciutadans que busquin aprofitar la buidada i endreça del traster i vulguin donar una segona vida a béns seus a canvi de treure'n un petit benefici econòmic.

De fet, molts veïns es van sorprendre amb aquesta ocupació inhabitual de la plaça de la biblioteca, però tots els comentaris que vam sentir van ser de suport a la iniciativa i de gent que es lamentava de no haver-ho sabut a temps per poder portar les seves coses i tot el dia se'ns van fer les mateixes preguntes: Ho tornarem a fer? Amb quina freqüència?

No van faltar tampoc els comentaris lloant la iniciativa per la dinamització de la plaça.

Des de l'AVV no disposem dels mitjans humans per assegurar la periodicitat d'aquest mercat, però a la vista de la demanda veïnal i dels beneficis associats, esperem que des del Districte es pugui donar suport a les iniciatives veïnals que hi vulguin donar continuïtat.

Marika Charlier

Postpandèmia, i ara què?

Els professionals sanitaris ens ofenem quan sentim allò de «recuperar l'activitat», com si en els darrers mesos no haguéssim estat actius... Durant la pandèmia hem fet milers de proves diagnòstiques, hem atès més del 90% dels casos de covid, hem gestionat els casos a les escoles, donat suport assistencial a les residències i hem continuat atenent urgències i fent visites domiciliàries per altres motius no covid. Sí, és cert que els equips d'Atenció Primària ens hem vist obligats a reorganitzar la nostra feina, i ara és moment de reinventar-nos i quedar-nos amb les poques coses bones que ens ha portat la pandèmia, aprendre'n i aprofitar-les per oferir una atenció de primera línia encara més forta i més eficient de com era abans de la covid. Durant la pandèmia les consultes telemàtiques es van incrementar substancialment. Aviat l'oferta de visites presencials serà considerablement superior a les telemàtiques; però sense deixar

d'oferir aquesta possibilitat de contacte telemàtic amb el professional sanitari de referència, que, com s'ha demostrat durant la pandèmia, pot ser molt útil per resoldre determinats motius de consulta. Cal trobar l'equilibri entre la presencialitat i la teleassistència, adaptant-se a les necessitats del pacient.

L'entrada de pacients per correu electrònic es reordenarà, com no podia ser d'altra manera, ja que durant mesos les enormes quantitats de missatges per motius no mèdics que han rebut els professionals dels equips de primària han col·lapsat les agendes en especial dels metges de família. Les consultes per internet no arribaran només als metges, sinó que la figura emergent de la primària, l'administratiu, ajudarà a organitzar el trànsit de peticions: les que ha de resoldre el metge de família, les que corresponen a les infermeres, les de gestions, burocràcia i cites a l'administratiu. Perquè seran també professionals de re-

ferència. Tindran la seva pròpia agenda i la seva quota de població assignada, amb la qual cosa cada pacient tindrà un equip complet de referència al centre d'Atenció Primària: metge, infermera i administratiu.

Incrementar la presencialitat i enfortir l'accessibilitat és una absoluta prioritat, però necessitem de la comprensió i la col·laboració dels malalts perquè ho aconseguim amb èxit. Han de ser conscients que és molt millor veure els seus professionals de referència en uns dies, que no pas acudir a urgències si no és urgent. Està demostrat que en aquests casos s'incrementa la medicalització, empitjora l'atenció i alenteix la resolució del procés.

Entre tots, podem aconseguir una millor Atenció Primària.

Dra. Montserrat Pimienta Escrihuela

*Metge de família
Adjunta a la direcció EAP Ramon Turró*

Cues, abnegació sanitària i paciència

Segurament la gent més gran recordarà aquella època en què anàvem al metge —del *seguro*, dèiem— el mateix dia que al matí ens despertàvem amb símptomes de grip, febre, mal de cap i malestar general... Ens acostàvem al taulell i demanàvem ser visitats, agafàvem tanda i després d'una pacient espera ens atenia el nostre metge, que acostumava a ser doctor i no doctora. El coneixíem, i ell també a nosaltres, perquè tractava també els membres de la nostra unitat familiar. Eren altres temps, d'un paisatge més gris, sense ordinadors que emmagatzessin el nostre historial, però no calia. El senyor doctor tenia l'historial de tota la família en el seu cap. Era el que avui en diem *longitudinalitat*: la continuïtat en el temps de la relació d'un metge amb els seus pacients, el coneixement de la situació familiar i de les peculiaritats sanitàries personals i col·lectives de la família: “el nen i la nena han de prendre taronges, nous i ametlles”, deien quan calia. Adjunt a ell hi havia un ajudant, que acostumava a ser una infermera i no un infermer. La infermera omplia les receptes que signava el doctor i periòdicament sortia de la consulta per anar a la sala d'espera i cridar: “Algú que necessiti receptes...”.

Avui la infermera pot ser infermer,

però allò ja no és crida. Hi ha la recepta electrònica que és un full on està enregistrada tota la medicació necessària, tant per a una persona malalta crònica com per a una d'ocasional. A la corresponent farmàcia ens escanegen la recepta i saben si quan s'acaba la prescripció ens en correspon una altra al mes següent o no.

Són altres temps i el metge ara pot ser doctora, els ordinadors tenen el nostre historial i és el metge o metgessa qui els manega compartint els actes burocràtics —actualitzar les nostres dades, prescriure o renovar receptes— amb l'acte purament mèdic que representa la indagació i valoració dels símptomes per diagnosticar la malaltia. Massa coses per a una persona sola: “El metge no em toca, es passa el temps escrivint a l'ordinador”, diuen els pacients.

Potser no cal tocar. És una altra època, però la humanitat és la mateixa. Ho han demostrat durant la covid.

Ara a través de les eines informàtiques hi ha un munt de coses que els usuaris dels Centres d'Atenció Primària poden fer sense anar al CAP: altes i baixes mèdiques, impressió d'anàlisis, preguntes, consultes..., consultes que ara en diuen E-consultes. És la solució que ha trobat la Generalitat per tornar a les visites presencials. Sí, però mai al mateix

dia, podria ser en tres setmanes. Avui és una pantalla d'ordinador qui et dirà quin dia pots anar al metge. T'ho dirà en funció del que hagi expressat en una altra pantalla, en funció de si has estat prou descriptiu i encertat en les teves explicacions. Se suposa que saps fer-ho. Si no en saps també hi ha el telèfon; però el telèfon sempre comunica. “Vostè sempre pot anar d'urgències al mateix dia”, ens diuen. Sí, però llavors què entenem per urgència? Si ens trobem malament i volem anar al metge ho volem fer avui i no d'aquí a uns quants dies. Si tot es redueix a anar d'urgències es perd la longitudinalitat.

La visita per agenda informàtica resol les cues que genera la covid ordenant-les. Però etiqueta els problemes com problemes de gestió i eficàcia. I, certament, l'aplicació informàtica de *La meua salut* és una bona eina però no soluciona els problemes derivats de l'escassa dotació de l'atenció primària. Com recomana l'OMS li cal el 25% del pressupost de salut.

Avui les coses han canviat, però una bona part del sistema de salut s'aguanta per l'abnegació del personal sanitari i la paciència dels usuaris i usuàries.

Josep Vallhonesta

XARXA D'ALIMENTS POBLENOU

RECOLLIDA D'ALIMENTS
DISSABTES, d'11 a 13h
A l'Ateneu Flor de Maig (C/Dr Trueta, 195)

SUPORT MUTU I AUTOGESTIÓ

RECOLLIDA DE DINERS

Nº de Compte: ES65 1491 0001 2621 4629 7029

xarxadalimentsp9@gmail.com
@MutuP9
@xarxa.aliments.poblenou

L'Àlex

i la germania del Poblenou inconformista

L'Àlex

Assemblea de suport

Signant el préstec en el local de Cydonia

Steluta Peptanauriu, per les amistats Àlex, és un romanès que fa més de vint anys que malviu al barri del Poblenou. Els primers catorze anys, en una barraca en un solar del carrer Bilbao a l'inici i després deambulant per diversos espais, com l'assentament del carrer Puigcerdà o en un solar del carrer Bolívia, i tres anys més tard «s'establí» en un solar del carrer Tànger. El 2012 un incendi va cremar la seva barraca i hi van morir quatre persones, dues eren nebots de l'Àlex. Com a gest de solidaritat el veïnat va reaccionar i es va fer una col·lecta per recollir diners per repatriar els cadàvers. És que l'Àlex és una persona coneguda i estimada pels qui el coneixen i és bo recordar el compromís que hi va tenir el Manel Andreu.

Aquests darrers sis anys ha viscut de lloguer en un petit local on ha dormit enmig de la ferralla que recull. Per fi podia dormir sota un sostre d'obra. Hi malvivia gràcies al reciclatge del que troba pels carrers i pintant pisos. També ha aconseguit la Renda Garantida. Però el 15 de juny passat els propietaris del local el van desnonar per poder vendre l'espai a un fons inversor rus.

A la nostra ciutat hi ha moltíssims Àlexs que necessiten suport. Cal lluitar contra tants desnonaments i fer canviar

les lleis perquè el dret a l'habitatge no sigui una quimera. Però, en concret l'Àlex s'ha encreuat en la vida del seu veïnat més proper, que s'ha adonat que l'Àlex no podia tornar a dormir en una barraca. S'ha guanyat el dret a viure en un lloc estable. Serveis Socials no és capaç de trobar una sortida i està deseparat. No pot viure de rellogat en un pis perquè pel seu *modus vivendi* de recollir ferralla necessita uns baixos on guardar el material. Tampoc ningú lloga un local a un immigrant pobre. L'única solució que hem sabut trobar un grupet d'amics i amigues de l'Àlex és que compri un local. Però si és pobre! Amb quins diners? Doncs, amb els nostres. No n'hi ha d'altres.

Tot seguit vam trobar un petit local escarransit que estava en venda a la Gran Via prop del Besòs. No hi ha fines-tres, però té aigua corrent i bany. Inhabitable per a nosaltres però un somni per a ell. Costa 40.000€. Fent un cop de cap, ens vam comprometre a recollir aquests diners. Teníem només un mes després de fer la paga i senyal. Tota una bogeria. Seria possible?

Vam fer una crida a la solidaritat i al cor de la gent. Convocàrem una assemblea, creàrem un blog (<https://un-sostrealex.blogspot.com/>) i un grup de WhatsApp on dia a dia anàvem comp-

tant els diners recollits. I encara que semblava mentida ho vam aconseguir.

Vint-i-dues persones han fet donacions, 12.000€, i uns altres vint-i-vuit veïnes i veïns, grups i col·lectius han corregut el risc de fer-li un préstec sense interessos a retornar en set anys per valor de 28.000€. Han signat un «Contracte privat de préstec» que, per cert, segons l'Agència Tributària de Catalunya és la primera vegada que es troba que aquest tipus de document el signés tanta gent prestatària.

40.000€ recollits i cinquanta persones implicades en una aventura solidària que al principi semblava escabellada i impossible

En total, 40.000€ recollits i cinquanta persones implicades en una aventura solidària que al principi semblava escabellada i impossible. El 27 de juliol a l'Àlex li van donar les claus!

Volem donar les gràcies a tanta bona gent! No sabem si canviarem la vida, però la de l'Àlex, sí! Visca la germania del Poblenou inconformista!

Joan Maria Soler

(Per cert, si algú necessita pintar el pis que ens ho digui que l'Àlex és un bon pintor)

La violència envers les dones a la literatura

25 N

En el marc del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones, la Comissió de Dones de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou va organitzar un acte a l'Ateneu Flor de Maig sobre diferents formes de violència envers les dones que apareixen a la literatura.

nes sovint a mans dels seus éssers estimats. I unes altres que de tan incorporades en la nostra quotidianitat ens passen desapercebudes, són subtils, quasi invisibles, i es manifesten en petites coses; en el llenguatge, en els mitjans de comunicació, en les interrelacions, sovint en les relacions de parella, a l'àmbit laboral,

L'acte va consistir en la lectura i posterior comentari d'un fragment d'*El Quijote* i de vuit poemes, que van del segle XVI fins al XX, escrits per: Marí de Zayas y Sotomayor (1590-1661), Sor Juana Inés de la Cruz (1651-1695), Carolina Coronado (1820-1911), Emilia Pardo Bazán (1851-1921), Ángela Figuera Aymerich (1902-1984) i Maria Mercè Marçal (1952-1998), dones que van haver de desafiar els prejudicis socials de la seva època i qüestionar el lloc que ocupaven en el si de les seves societats pel fet de ser dones. Malauradament, en ple segle XXI encara resta un llarg camí per fer.

Hi ha moltes formes de violència, unes de ben visibles, el desenllaç de les quals pot arribar a l'assassinat de les do-

a l'art en qualsevol de les seves disciplines. Aquestes formes de violència impregnen el nostre dia a dia sense que ens n'adonem, però són la base i la justificació d'aquelles violències que no finalitzen fins que la dona ha estat morta.

Algunes de les formes de violència envers les dones que denuncien els poemes llegits són: l'assassinat, la violació, la gelosia, la falsa moral dels homes i de la societat que els dona privilegis, la manca d'un marc jurídic que protegeixi les dones del seu maltractador, el treball de la cura no remunerada, la intolerància social envers altres orientacions sexuals.

Per acabar l'acte es van assenyalar alguns aspectes legals, com ara aquests:

- La figura de l'assetjament sexual no va ser introduïda al Codi Penal fins als anys vuitanta del segle XX.
- La llei que va derogar la prohibició d'accés de les dones a la carrera judicial data del 1966.
- El 2004 s'aprova una macrollei contra les violències de gènere (que inclou totes les violències).
- El 2014 Espanya va ratificar el Conveni d'Istanbul, que tipifica altres múltiples violències masclistes que pegen sobre les dones i obliga a legislar-hi.
- El 2016 s'aprova un nou Protocol de Valoració Policial, que entra en vigor el 17 d'agost, que instrueix i obliga la policia a fer una avaluació detallada i personalitzada dels riscos de la dona, i és obligatori aplicar-lo.
- El 2017 es fa el pacte d'Estat que implica la necessitat d'un increment pressupostari (que encara no s'ha aconseguit).
- Des que va començar l'any, a Catalunya ja han estat assassinades tretze dones pel sol fet de ser dones (sexanta-una a tot l'Estat espanyol). Des del 2010 hi ha hagut 1.238 dones assassinades per homes.

Comissió de Dones

AVV Poblenou

El dia 22 d'octubre va tenir lloc l'acte de descoberta de la placa amb motiu del premi European Heritage Awards per la rehabilitació del conjunt de la Torre de les Aigües del Besòs. La Comissió Europea i Europa Nostra han atorgat al projecte de rehabilitació de la Torre de les Aigües del Besòs el premi European Heritage Awards / Europa Nostra Awards, màxim honor a Europa en el camp del patrimoni. El premi ha estat atorgat a l'equip BCN – Water Tower – Team, format pels arquitectes Antoni Vilanova (coordinador del projecte) i Eduard Simó, l'arquitecte tècnic Joan Olona i la geògrafa i historiadora Mercè Tatjer, establert el 2000 per promoure, juntament amb entitats del teixit associatiu, grups veïnals i antics treballadors de MACOSA, la recuperació de la Torre de les Aigües del Besòs com a referència del passat industrial d'aquest barri de la ciutat de Barcelona.

En representació de l'Ajuntament, el tinent d'alcaldia Jaume Collboni i el regidor del Districte David Escudé, i amb l'assistència de representants d'Europa Nostra, la institució promotora dels Premis, s'hi van congrega un nombrós grup de persones que amb el seu compromís han fet que avui gaudim d'aquest llegat del passat industrial de Barcelona. La presència de tants ciutadans compromesos amb el patrimoni cultural de la ciutat expressa i dona ple sentit i

credibilitat a les paraules del president executiu d'Europa Nostra, Hermann Parzinger, que va afirmar la passada primavera quan es van fer públics els premis 2021: «Cada any, els guanyadors dels premis European Heritage Awards / Europa Nostra Awards exemplifiquen la incomparable creativitat i el compromís d'aquells que treballen per protegir, valoritzar i transmetre la preciosa herència d'Europa a la següent generació.»

Breu història

Després de la celebració dels Jocs Olímpics de 1992, es produeix la segona transformació urbanística en el front marítim del Poblenou a la ciutat de Barcelona que comporta el tancament de la indústria MACOSA-Alsthom. Aquest fet comporta l'enderroc de les instal·lacions industrials excepte les dues edificacions catalogades: la Torre de les Aigües del Besòs i la Casa de Vàlvules annexa. Les dues construccions passen a ser propietat de l'Ajuntament de Barcelona

i, l'any 1998, es materialitza el projecte d'urbanització del seu entorn amb la formació de la plaça dedicada al pintor i dibuixant, Ramon Calsina (1901-1992).

El 9 de febrer de 2006 l'alcalde de Barcelona i el director general de la Societat General d'Aigües de Barcelona (SGAB-AGBAR) signen un conveni per a la restauració del conjunt edificatori de la Torre de les Aigües del Besòs. Posteriorment, convoquen un concurs restringit i el mes de maig es notifica l'encàrrec per a formalitzar el projecte integral que es redacta al llarg de l'any 2007. El 2010 s'inicia la primera fase de les obres consistent en la restauració general de la torre (estructura, façanes exteriors i interiors, així com la coberta). L'any 2011 es desenvolupa la restauració general de la Casa de Vàlvules (estructura, façanes i coberta). El 23 d'octubre de 2012 s'instal·la Himmelsrichtungen, de l'artista alemany Blinky Palermo, a la Casa de Vàlvules. Finalment, l'any 2019 es materialitza la totalitat del projecte, completant el condicionament interior de la Casa de Vàlvules com a seu de l'Arxiu Històric del Poblenou (AHPN), amb el mobiliari i tota la museografia del conjunt, amb la col·laboració del Museu d'Història de Barcelona (MUHBA).

Salvador Clarós

Amb el pla urbanístic del 22@, que transformava el sòl industrial del Poblenou en una nova àrea productiva, d'acord amb el cicle tecnoeconòmic de la digitalització, vam assistir a la major destrucció del patrimoni arquitectònic urbà industrial. La demolició va començar amb la febre dels Jocs Olímpics. Aquella segona modernitat barcelonina, insuflada per l'esperit de la Transició, arrasava l'altra cara de la Barcelona noucentista que cent anys abans va vestir de modernisme el passeig de Gràcia. La primera víctima del 22@ van ser les velles fàbriques, moltes abandonades des de feia anys però algunes encara amb activitat de tallers amb petites i mitjanes empreses. Can Ricart era una d'aquestes darreres, que representava com cap altra la magnitud i la trajectòria ininterrompuda de la Barcelona industrial des dels temps del vapor fins a la ciutat digital del 22@. Empreses i treballadors van sobreviure fins a l'any 2005, que per l'afectació d'un pla urbanístic van ser desallotjats per enderrocar tot el recinte. Però finalment, després d'una llarga, complexa i enverinada disputa d'interessos entre l'Ajuntament obcecada per la transformació urbanística, els propietaris delictuosos amb el negoci immobiliari, i ciutadans compromesos i entossudits en la protecció del patrimoni arquitectònic i la memòria industrial, tot va canviar: la Generalitat va protegir el conjunt com a Bé Cultural d'Interès Na-

cional, l'Ajuntament va rectificar el planejament i la fàbrica va passar a mans municipals.

Aleshores es va iniciar un llarg i penós periple a la recerca d'uns nous usos que aportessin els recursos econòmics per emprendre una costosa rehabilitació, atesa l'exigència obligada per l'elevat grau de protecció patrimonial i la dimensió del conjunt. La primera proposta va ser *La Casa de les Llengües*, que era una herència del Fòrum de les Cultures. L'austeritat i les retallades d'Artur Mas la van desactivar, i la crisi econòmica acabaria per arxivar-la definitivament. Després de diverses propostes fallides,

l'Ajuntament va acordar cedir el gruix del recinte a la Universitat de Barcelona, per ubicar-hi el Campus de les Arts: un equipament per a la recerca i la innovació entorn de les diverses escoles superiors d'art. Però els fons per finançar les obres de rehabilitació, procedents dels Feder europeus i de l'1,5% cultural per a la rehabilitació de patrimoni del Ministerio de Fomento, no arribaven. Mentrestant, el conjunt d'edificis apuntalats fa més de 10 anys es troben al límit, igual que la paciència de tots plegats.

Can Ricart fa 16 anys que està en situació d'abandó des que van ser desallotjades les últimes empreses

Can Ricart fa 16 anys que està en situació d'abandó des que van ser desallotjades les últimes empreses industrials. En aquest temps s'ha desenvolupat el 22@ més empresarial amb oficines i infraestructura urbana, però ha faltat equilibrar-lo amb usos més socials i més lligats a la cultura, que aportin cohesió urbana i diversitat funcional. Aquest és un dels déficits que ha de corregir la modificació del PGM del sector 22@, que està apunt de ser aprovada. Can Ricart és de nou la gran oportunitat que no pot esperar més. La paciència dels ciutadans tampoc!

Salvador Clarós

Jordi Bonet:

l'art de sonoritzar (1a part)

Jordi Bonet és tècnic de so. Segurament el millor del país. Els tècnics de so, com molts altres professionals en el món de la cultura, tenen la funció de realçar la feina d'altres i, si la fan ben feta, són invisibles.

Segurament és el millor tècnic de so del país. Aquests professionals tenen la funció de realçar la feina d'altres i, si la fan ben feta, són invisibles

Es pot dir que la trajectòria del Jordi comença al Centre Moral quan fa algunes classes de guitarra amb Dionís Olivé. Els germans Olivé, components del grup Melodrama, han crescut entre les bambolines del CMC i tot sovint fan les músiques dels espectacles que s'hi representen. A pesar que el Jordi Bonet sabia quatre acords, el van veure amb ganes i el van reclutar per tocar la guitarra a l'espectacle *Evolució*, de Carles Ibáñez, i posteriorment als *Pastorets Superestel*. La relació amb els Olivé es fa més estreta i per això quan comencen a col·laborar amb el Jaume Sisa, el

Jordi assumeix la posició de tècnic de so. No hem d'oblidar que els estudis en so són relativament nous i que als anys setanta per aprendre'n t'havies d'atansar als que en sabien una mica i anar practicant on i quan podies. Com que tenia fusta, el Sisa se l'endugué amb ell a fer l'*Antaviana*, de Dagoll Dagom. La relació amb el teatre, encara vigent avui dia, s'inicia aquí. Entra a formar part de Dagoll Dagom i fa *La nit de Sant Joan* (1981), *Glups!* (1983) i dissenya el so d'*El Mikado* (1986). També treballa amb la companyia de Flotats i va amb ell, per exemple, a París a presentar el *Misanthrop* el 1989. Paral·lelament fa música en directe: és el tècnic de so de grups com Mecano, Radio Futura o La Orquesta Mondragón, també acompanya grans de la música com Paco de Lucía o Serrat i això el porta de gira per tot Espanya. Onze anys de gira que no es limiten només a la Península, però de seguida en parlarem.

Durant els anys 80 també fa de tècnic en programes musicals

de TV3 com *Estoc de pop*, de Manuel Hueriga, i *Oh, Bongònia*, de Miquel Calçada. La seva trajectòria a la tele continua amb els programes de la Trinca *No passa res* a TV3 (1987) i *Tariro-tariro* a TVE (1988). Amb Quico Pi de la Serra van voltar pel món entrevistant reconeguts cantautors a *El vici de cantar* (1986) i als 90 participa en la sèrie *Arnau*.

Però no només això, el Jordi Bonet ha sigut el responsable del so en esdeveniments tan importants com el Mundial del 82, la gira del papa Joan Pau II per Espanya, el *Liverpool Oratorio* de Paul McCartney, els Píromusicals de la Mercè, el *Turandot* al Palau Sant Jordi dins de la campanya Reconstruïm el Liceu o les Olimpíades de Barcelona 92 (d'això en parlarem a la revista que ve).

A l'estiu del 87, el dia abans d'agafar les vacances després d'un any intens de gires, li truquen d'Ibercamera. El tècnic que acompanyava Friedrich

Gulda i Joseph Zawinul s'havia posat malalt, necessitaven amb urgència algú que el pogués substituir, ja que duien setze teclats i ningú no sabia com muntar aquella parada. En Jordi, a pesar de les anhelades vacances, accepta. La cosa va anar tan bé que l'endemà ja estava volant a Copenhaguen i va estar tres anys de gira amb Weather Report, la banda de jazz rock de Zawinul. Aquesta aventura el porta a conèixer i fer de tècnic de Chick Corea, Herbie Hancock, Miles Davis, Roberta Flack, Bobby McFerrin...

Després de les Olimpíades munta el seu propi estudi: Oido. Des d'aquí es dedica sobretot a sonoritzar publicitat i a fer bandes sonores de pel·lícules. També col·labora sovint amb l'empresa francesa Cosmo fent mapatges (*mappings*) sonors.

Actualment està immers en un projecte de radioteatre a Ràdio 4, *Històries de l'altra banda*, que podeu escoltar en podcast al web de l'emissora.

Irene Julve Nieto

Arxiu Històric del Poblenou

- a - amb Chicuelo
- b - amb Carlos Segarra - Rebeldes
- c - amb Toni Cruz
- d - amb Bobby Thomas Jr
- e - amb Gerald Veasley
- f - amb Hermann Bonnín
- g - amb Eduard Punset
- h - amb Joe Zawinul - Weather Report
- i - amb Paco Mir
- j - amb Pepe Rubianes

Arxiu Històric del Poble Nou

Que la festa continuï!

Malgrat el racionament de la dècada dels 40 i de la dels 50 i les penúries de la postguerra, els veïns del Poble Nou s'aplegaven per celebrar la festa major, oblidant uns quants dies la duresa del moment.

La festa era programada per la Comissió oficial que organitzava concursos i exposicions de pintura, repartia els *Premios a la virtud, al trabajo y al amor patrio*, distribuïa diners als necessitats i organitzava un berenar per als nens del Centre de Protecció de Menors. Però l'autèntica festa era la que organitzaven els veïns, amb un concurs que premiava els carrers més ben guarnits —atorgava premis de 400 a 1.000 pessetes—, amb la participació de fins a disset comissions de carrers i la celebració de balls, sardanes, berenars, pallassos, concursos de cant, varietés...

Entre els carrers que més vegades van guanyar el premi en metàl·lic hi havia el passatge Cantí, Llatzeret, Marià Aguiló, Amistat i Guillem de Llúria.

Durant els anys 60 i 70 la festa major pràcticament va desaparèixer a conseqüència de les traves administratives que posava el govern espanyol per concedir permisos. Només els firaires van mantenir la plantada de les seves atraccions i va ser l'únic símbol de la festa durant gairebé dues dècades.

A final dels anys 70 alguns carrers reprenen l'organització de petits actes i, a poc a poc, torna la festa dels veïns: reneix la festa major.

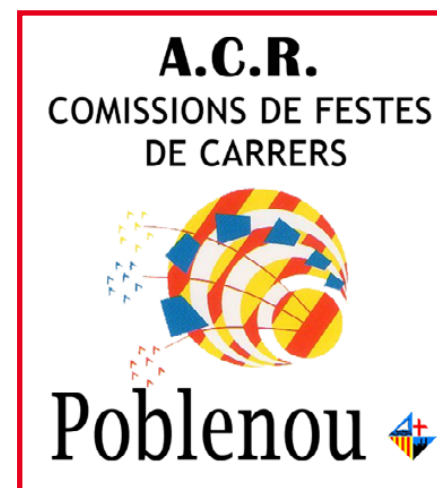
Entre 1982 i 1983, les comissions dels carrers s'agrupen i neix l'Associació Cultural i Recreativa de Comissions de Festes de Carrers del Poble Nou (l'ACR Comissions de Festes del Poble Nou).

Actualment l'ACR està formada per nou comissions: Rambla Jove, Bac de Roda-Diagonal, Amistat-Castanyes, Pallars-Espronedada, Galceran Marquet-Taulat, Gran Via-Perú-Espronedada, Marià Aguiló (entre Llull i Joncar), passatge Cantí i Diagonal-Montseny, i principalment concentra els esforços en l'organització i coordinació de tres esdeveniments festius celebrats al Poble Nou, en què participen activament totes les comissions i col·laboren altres entitats culturals i veïnals:

Festa Major

La festa no s'entén sense gaudir dels carrers guarnits per les comissions. Aquestes, a més, organitzen un munt d'activitats per a tots els públics, que consoliden la festa en el calendari festiu del barri i també de la ciutat de Barcelona: balls, concerts, dinars i sopars, desfilades, jocs de taula i tradicionals, cinema, animació, imatgeria festiva, concursos, fira, focs d'artifici, curses, artesanía...

Any rere any, l'ACR i les comissions han d'afrontar més dificultats per a poder organitzar les seves activitats. La manca d'espais per a construir les decoracions o guardar els materials, i la falta d'incorporació de nous membres a les comissions, posen en perill la continuïtat de la festa als carrers. Si no es fa front a aquestes dificultats, aniran desapareixent les comissions i en pocs anys els poblenovins perdrem l'essència de la festa. Cal que els veïns i veïnes s'animin a participar en l'organització. Això suposa una mica de feina, certament, però l'esforç és recompensat per la creació de lligams personals molt especials, per

moments increïbles de diversió i per l'orgull de participació en la tradició festiva del barri.

Antigament hi havia moltes més comissions, per això, cal treballar per incorporar nous carrers a la festa, animant tots els veïns i veïnes, especialment els joves, a formar noves associacions que organitzin actes als seus carrers i recuperin l'àmplia participació.

Aplec de Sardanes

Pel maig s'organitza un Concurs de Colles Sardanistes, vàlid per al Campionat de Sardanes de Catalunya. Hi participen colles sardanistes d'arreu del país, i aquest 2021 se n'ha celebrat la 31a edició.

Cavalcada de Reis

De tots els esdeveniments organitzats des de l'ACR i de tots els que se celebren al Poble Nou, el que aplega més públic en un mateix acte és la Cavalcada dels Reis.

Amb la participació activa de les comissions dels carrers, s'ha treballat pel llum de la cercavila, construint carrosses vistoses i completant el conjunt amb la participació d'escoles, clubs esportius, comerciants i associacions socioculturals del barri que acompanyen la desfilada dels Reis amb camions acuradament guarnits i amb animades comparses. El recorregut de la cavalcada acaba en un escenari on els Reis saluden els infants i recullen les seves cartes.

La Cavalcada de Reis és, sens dubte, la festa més celebrada i la més estimada. La felicitat expressada en la cara dels infants, i també dels grans, en veure passar els Reis, justifica qualsevol esforç i fa que tot just acabar el dia màgic ja es pensi en el de l'any següent.

La cavalcada és la prova indiscutible que amb treball en xarxa i col·laboració res no té límit i podem fer coses molt grans.

Malgrat afrontar temps difícils, agreujats per la situació de la pandèmia, des de l'ACR, Associació de Comissions de Festes del Poble Nou, seguim treballant per mantenir la tradició i l'esperit festiu al barri. Aviat celebrarem el 40è aniversari, i amb il·lusió, en volem celebrar molts i molts més. Per això, comptem amb tu, i amb tu, i també amb tu.

Que la festa continuï! Anima't. T'hi esperem!

ACR

Comissió de Festes de Carrers
acr.carrers.poble nou@gmail.com
facebook.com/acr.carrers.poble nou

El servei jurídic d'Apropem-nos

i la seva tasca al servei de les persones

Entre altres accions, serveis i activitats, APROPEM-NOS, Pla d'Acollida, disposa d'un Servei Jurídic que atén totes aquelles persones que ho necessiten, de forma gratuïta, sempre que siguin temes relacionats amb estrangeria. Atén persones de tot Barcelona, i també de municipis del voltant, però, evidentment, la majoria de les persones ateses és del Poble Nou i del districte de Sant Martí.

Al servei jurídic s'hi accedeix

fent primer una entrevista en el punt d'acollida (dilluns i dimecres de 16.30 a 19 h) al Centre Cívic Can Felipa, segon pis, o bé trucant al telèfon de referència 670 670 865, dimarts, dimecres i dijous de 10.30 a 13.30 h. Aquesta entrevista ens permet concretar les necessitats de cada persona, i quines qüestions relatives a l'assessorament jurídic són les que cal atendre. Un cop això establert, es deriva al Servei Jurídic, que funciona cada dijous de 17 a 19 h també al Centre Cí-

vic Can Felipa, segon pis. Aquest servei està atès per una persona de l'equip tècnic d'APROPEM-NOS, i per una parella d'advocats voluntaris especialitzats en estrangeria, advocats als quals cal agrair molt la seva dedicació desinteressada i constant.

Enguany el servei jurídic ha atès fins ara cinquanta-cinc persones, trenta-vuit dones i disset homes, de procedències ben diverses: Marroc, Pakistan, Ucraïna, Hondures, El Salvador, Colòmbia,

Noves promocions de la cooperativa d'habitatges Fem Ciutat

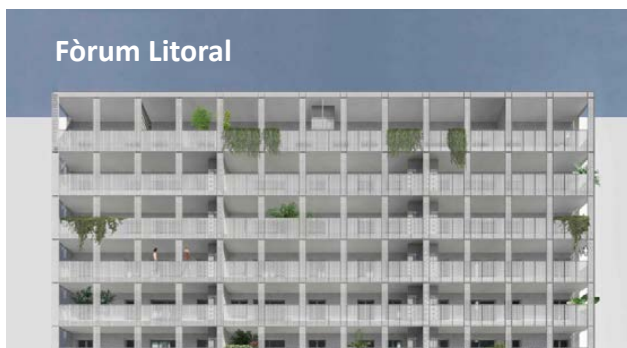
Gardunya

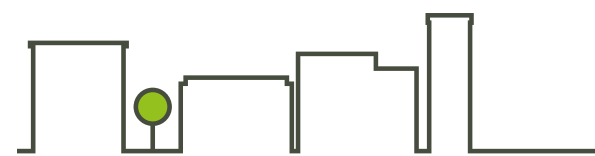

El Turó

Fòrum Litoral

FEM CIUTAT
COOPERATIVA D'HABITATGES
www.femciutat.cat info@femciutat.cat

bia, Veneçuela, Senegal, Brasil..., entre altres. Les franges d'edat més ateses són les que van de 18 a 45 anys. De les qüestions que se'ns plantegen al servei jurídic, més del 75% són demandes d'arrelament, o sigui demandes de persones que fa tres anys o més que estan vivint a Catalunya amb situació jurídica d'irregularitat, i que quan poden acreditar aquesta presència de tres anys o més, ja poden sol·licitar l'arrelament i seguir un procés de regularització jurídica. També destaquen el nombre de sol·licituds de suport jurídic per adquirir la nacionalitat espanyola.

Enguany el servei jurídic ha atès fins ara cinquanta-cinc persones i més del 75% són demandes d'arrelament

La Llei d'estrangeria dificulta de forma greu la incorporació de les persones procedents d'altres països a disposar d'un permís i d'una regularització com cal. Les persones que opten per l'arrelament després de tres anys o més de viure de forma irregular entre nosaltres, podran accedir a la regularització si a més d'aquest temps, poden disposar i acreditar una oferta laboral amb una contractació com cal, dins els paràme-

tres de la llei. De fet les dificultats que implica la Llei d'estrangeria suposen una vulneració molt greu de drets concrets, i de drets universals, i a més també dificulta enormement la mobilitat de les persones i la seva lliure consideració al respecte de si volen viure de forma constant i permanent en un país que no és el seu.

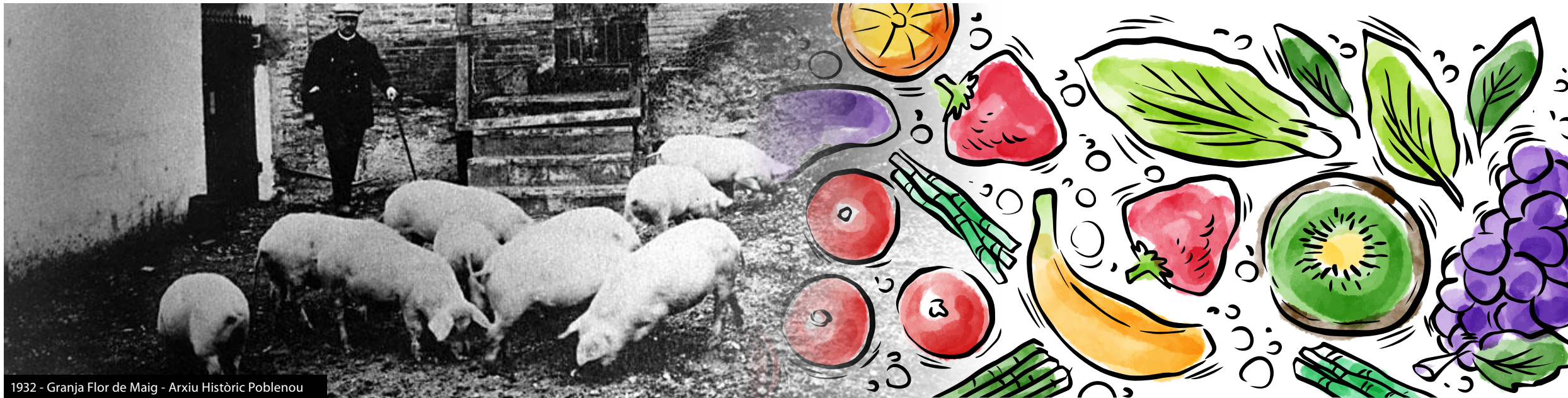
En els darrers mesos, també s'estan atenent diversos casos de persones que han obtingut d'entrada un permís provisional per asil polític, refugi polític, i que després aquest permís els és denegat. Normalment els casos que ens arriben són persones de Colòmbia i Hondures, que són països que viuen en un context marcat per la violència, però on oficialment no hi ha guerra. Malgrat tot, en aquests països com en molts altres la violència és present cap a persones i col·lectius molt concrets: el col·lectiu LGTBI és un col·lectiu assenyalat, però no tan sols aquest, en el cas de Colòmbia, els exguerrillers que han deixat les armes després dels acords de pau del 2016, o líders socials diversos, com a Hondures, on líders i lideresses que defensen la terra són assassinats impunement, i on les bandes de *narcos*

i delinqüents amenacen, roben i assassinen de forma habitual. A aquestes persones se'ls dona suport i assessorament per realitzar les corresponents reclamacions, i fer el seguiment del procés, que pot ser molt llarg. En general els procediments són llargs i farragosos, i requereixen d'un seguiment acurat que han de fer els propis interessats, ja que des del servei no es pot donar aquest suport tan continuat.

El servei jurídic és un espai de suport especialitzat, necessari i molt important, però per fer possible certes transformacions i certs canvis cal anar més enllà de la llei, ja que aquesta limita i molt els drets civils de les persones migrades, per tant, cal seguir reclamant altres lleis, així com altres marcs i acords internacionals que regulin les migracions en favor de les persones, i no de la suposada seguretat dels Estats. Les persones també necessiten seguretat, i les migracions són un fenomen estructural i inherent a la història dels homínids. Necessitem unes lleis que respectin i siguin coherents amb els acords internacionals que van fer possible la Declaració Universal dels Drets Humans.

Josep M. Navarro

Menjar carn o no menjar-ne

1932 - Granja Flor de Maig - Arxiu Històric Poblenou

A les persones vegetarianes sovint se'ls pregunta: «Com és que no menjes carn?» «Que no en pots menjar?», afegeixen alguns, potser compadits. Segurament la pregunta s'hauria de fer en el sentit contrari: «Com és que encara menges productes d'origen animal?» Però en el «sentit comú» es considera el fet de menjar carn i peix com la norma i el vegetarianisme com l'excepció i, fins i tot, una extravagància, per alguns refusable i, inclús, ridícula.

No obstant, hi ha raons ben poderoses per renunciar al consum de productes d'origen animal (o almenys reduir-lo). S'entén per vegetariana una dieta que no inclogui cap aliment que impliqui la mort d'animals, en aquest sentit, els vegetarians, a més de vegetals, consumeixen ous i llet. Un vegà renuncia a tots els productes d'origen animal inclosos ous, lactis, mel..., i també evita objectes de cuir, llana, seda...

Vet aquí les raons per ser vegetarià (o vegà):

Raons ètiques:

La ramaderia, especialment la ramaderia industrial, implica un patiment considerable —de vegades, molt grans dels animals, i no cal dir el seu sacrifici als escorxadors (o la caça) o la seva agonia a les xarxes, en el cas dels peixos. Evitar el patiment animal és potser la raó fonamental de l'opció vegetariana. Hi ha algun antropòleg que estudia el progrés ètic en funció de l'ampliació del «cercle moral» (o «cercle de compassió»), és a dir, del conjunt de persones a qui es decideix respectar i amb qui s'està disposat a contraure obligacions. Hi hauria una progressió, doncs, des del punt més baix del «cercle moral», un mateix (pur egoisme), passant per la família, el clan, la tribu, l'ètnia, la nació, la civilització pròpia..., fins a l'ampliació del «cercle moral» a tots els éssers humans sense excepció. Doncs bé, en renunciar a menjar carn i peix, el «cercle moral o de compassió» s'amplia a totes les espècies animals, capaces, com són, de sentir i de patir. (Compte! Que ho facin per raons ètiques no implica per força la superioritat moral dels vegetarians, l'assumpte és més complex.)

Raons ecològiques:

Són potents, però una mica intrincades. Bàsicament hi ha dos arguments ecològics a favor del vegetarianisme. El primer: produir carn és menys eficient i més costós en recursos naturals que produir vegetals per al consum humà directe. El segon: la ramaderia (fonamentalment la ramaderia intensiva o industrial) contribueix remarcablement a la contaminació de l'atmosfera amb gasos d'efecte hivernacle, amb les seves flatulències i la descomposició de la matèria orgànica (entre un 14 i un 20% dels gasos contaminants provenen de la ramaderia, especialment el metà, que és el gas amb un efecte més destacable). La pesca d'arrossegament, a més de fer malbé els fons marí i de provocar la mort de milions de peixos que no arriben al consum humà, allibera dels fons marins tres milions de tones de CO2 cada dia.

Ampliem els arguments: segons WWF, per a produir una hamburguesa (posem de 200 grams), calen uns 1.3 kg de cereals, més de 36 kg de farratges i uns 3.100 litres d'aigua (3.100 litres!). La producció d'una caloría d'origen ani-

mal allibera onze cops més CO2 que una caloría vegetal. El PNUD (Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament) calcula que el 78% de la terra cultivada al planeta es dedica a la cria animal. I, a més, està en expansió: només cal recordar la destrucció de la selva amazònica per ampliar terrenys de pastura per al bestiar. El 40% de les selves (els pulmons del planeta) ja ha estat destruït. Si tots aquests recursos naturals es destinessin a produir vegetals per al consum humà, es reduiria dràsticament el malbaratament de recursos naturals, la contaminació disminuiria notablement i la humanitat disposaria d'aliments més que suficients per a tota la població. (No cal oblidar, però, que, d'una banda, la ramaderia extensiva, tradicional o familiar, mereix una altra consideració. De fet, l'enemic d'aquest tipus de ramaderia és precisament la ramaderia industrial, amb la qual no pot competir i que provoca l'abandó de les explotacions familiars i el despoblament rural. Per altra banda, hi ha territoris en què potser l'única possibilitat d'obtenir aliments és la ramaderia, nòmada o transhumant). Tampoc s'ha d'oblidar

que la pesca intensiva ha fet desaparèixer els grans bancs pesquers, ha portat gairebé a l'extinció algunes espècies marines, incloses les balenes, i que els pesquers europeus han empobrit, sense anar més lluny, els pescadors artesanals de la costa oest d'Àfrica, la qual cosa, entre altres, empeny aquestes poblacions a aventurar-se a emigrar, travessant terres hostils o en embarcacions precàries, cap a Europa.

Raons de salut.

Aquí la discussió es podria perllongar fins a l'infinit. Hi ha estudis diversos i no coincidents de l'efecte de certes dietes sobre la salut. Diguem d'entrada que una dieta vegetariana (ni cap d'altra) no garanteix la salut i que una dieta a base de vegetals pot ser tan desequilibrada com una de carnívora. Dit això, sí que sabem algunes coses, per exemple, el 2015, l'OMS advertia de la relació directa entre el consum de carns fumades i processades (embotits, per exemple) i el càncer de colon. És ben sabut, també, que els greixos d'origen animal provoquen excés de colesterol i problemes cardíocirculatoris. Sabem també que

una alimentació vegana és deficitària en vitamina B12. Els vegans, doncs, han de completar la seva dieta amb B12 (barata i fàcil d'aconseguir a farmàcies i botigues especialitzades).

Raons econòmiques.

En principi, una dieta vegetariana és més barata que una que inclogui carn i peix, especialment si s'evita el consum de menjar exòtics de la secció «gourmet» i els anomenats, sense fonament, «superaliments». Val més, en tots els casos, consumir productes de proximitat i de temporada. (Dit sigui de passada: la moda de menjar quinoa a Europa ha tingut un efecte pervers, perquè ha encarat, fora mida, aquest producte en origen, fent-lo inassequible a la població autòctona que tradicionalment tenia en la quinoa un dels principals recursos alimentaris. Vet aquí un món ple de contradiccions.)

Raons «espirituals».

Alguns corrents de religiositat (hinduisme, budisme i relacionats) són vegetarians perquè la vida per ells és sagrada, no solament la vida humana sinó tota forma de vida capaç de sentir i patir. No cal dir que aquest plantejament mereix respecte, per molt que aquestes religions hagin fet de la necessitat virtut, com afirmen els antropòlegs. Ara bé, es tracta d'un argument que no es pot universalitzar (cadascú te les seves creences) i, per tant, no calen raons «espirituals» per apuntar-se a una dieta vegetariana o vegana.

En una altra ocasió, potser, exposarem les raons dels omnívors contràries a les dietes vegetarianes, que en tenen. I tant.

Víctor Jiménez Miguel

El pollastre Stroganoff de la Jacqueline

va decidir venir a Barcelona per visitar una filla i tenir cura d'una neta pendent d'una intervenció quirúrgica. S'hi va quedar per ajudar-la a cuidar les criatures i facilitar-li que pogués treballar. Actualment té llogada una habitació en un pis al barri de la Sagrada Família i treballa en una casa que s'ha compromès a fer-li contracte quan faci tres anys que estigui empadronada.

La Jacqueline ens parla del Brasil des de la mirada de qui se l'estima i en veu les dificultats. «És un país molt gran, amb vint-i-sis estats i més de 210 milions d'habitants. A Rio de Janeiro hi viu una població d'origen molt divers –europeus, indígenes, africans, asiàtics. Als indígenes, que van ser els primers pobladors, els han anat expulsant de les seves terres. És un país molt ric en petroli, minerals i turisme, però amb moltes desigualtats que s'observen comparant la vida de les persones de les *favelas* amb la dels grans propietaris. Hi ha molta droga i tràfic i això comporta molta inseguretat. Tenia por de sortir de casa perquè podien entrar a robar i no es pot sortir al carrer sense perill a segons quines hores i en determinats llocs. La corrupció policial i al govern fa que la solució sigui difícil. Per pujar a les *favelas*, persones armades

de bandes rivals et pregunten on vas. Hi ha molts morts, també de nens que van a l'escola, per culpa de bales perdudes de lluites entre traficants. Tot i que hi ha zones de Barcelona on no vull anar a treballar perquè hi ha molta prostitució i drogoaddictes, em sorprèn sentir dir que aquí hi ha inseguretat.

»La pandèmia ha provocat moltes persones mortes, entre elles el meu cunyat. Els preus estan disparats i el govern no fa res.

»Hi ha molts cotxes i un trànsit desordenat fa difícil els desplaçaments dels vianants; ningú respecta els passos zebra. Quan vaig arribar a Barcelona m'havien d'insistir perquè creués...»

En la part positiva, recorda amb enyorança els gustos dolços i intensos de la fruita i la bellesa natural dels paisatges. «Brasil és com una tela pintada.»

«La meua família i la del meu gendre, que és català, m'han acollit molt bé, tinc un grup d'amistats i fins i tot tinc nòvio.»

Montse Milà

Si teniu una recepta amb història que us agradaria compartir, envieu-la a elpoblenou@elpoblenou.cat

Pollo Stroganoff

Ingredientes para una persona

150 g de filete de pollo cortado en tiras
6 cucharadas de cebolla picada
2 cucharaditas de salsa de tomate
2 cucharaditas de brandy
1 cucharadita de mostaza

1 cucharadita de salsa de soja
200 ml de nata para cocinar
100 g de champiñones frescos en rodajas
Sal y pimienta al gusto
1 bolsa de patatas paja

Elaboración

Sofreír la cebolla en una sartén antiadherente calentada. Rehogarla hasta que esté dorada. Agregar el pollo y sofreír un poco. Agregar el resto de los ingredientes, menos la cre-

ma. Tapar y terminar de cocinar a fuego lento durante unos cinco minutos. Añadir la nata mientras se va mezclando. Servir con las patatas paja y, opcionalmente, con arroz.

Mural/Local 2021

Un any més, durant els Tallers Oberts celebrats entre el 17 i el 19 de setembre, l'associació Jiser Reflexions Mediterrànies, ha dut a terme el projecte MURAL/LOCAL que consisteix en la intervenció del mur de l'interior de la Cooperativa d'Habitatges de Bac de Roda.

La temàtica triada per l'associació, que per primera vegada ha fet una convocatòria oberta per escollir els artistes, ha estat l'exploració del mur com a frontera: política, imaginària, simbòlica, ideològica,

militaritzada i de trànsit. Els artistes Sara Mono i Serdas, guanyadors de la convocatòria, han treballat conjuntament durant el mes d'agost per elaborar una proposta col·lectiva.

Enguany, Jiser ha comptat amb la col·laboració de l'equip de la UB "Sabers compartits", que ha emmarcat la intervenció del mur dins del seu projecte "Sabers migrants". Per segon any consecutiu han treballat també amb l'associació Azimut que van presentar el projecte "Experiència

sonora des de qualsevol lloc".

Durant les jornades es va poder visitar en un dels locals de la Cooperativa l'exposició de fotografies que recull el resultat del taller impartit per Houari Bouchenak, artista resident a Jiser durant el curs 2020-2021, "Visible/invisible: entre la petjada i la memòria" i es va compartir un programa de ràdio amb els veïns, la Taula #15.

L'actual Mural/Local es podrà visitar fins al setembre del 2022.

El camí: compartir, col·laborar

El dia 3 de desembre el Poblenou va rebre la visita dels participants de la conferència anual promoguda pel Comitè Internacional del CAMOC (Collections and Activities of Museums of Cities), un congrés que enguany ha organitzat el MUHBA (Museu d'Història de Barcelona).

Sota el lema de **Connectar ciutats, connectar ciutadans: cap a una societat compartida**, durant tres dies, persones representants de museus d'arreu del món han posat en comú experiències diverses amb l'objectiu de passar de museus de ciutats a museus de la ciutadania.

El mètode històric d'anitzar la ciutat en els àmbits de proveir, treballar, habitar, reivindicar, aprendre i defensar, s'ha nodrit també de visites presencials a espais museístics repartits per la ciutat. Al Poblenou s'ha visitat Oliva Artés, Can Ricart i Ca l'Alier.

A Ca l'Alier s'han exposat dues experiències de museus impulsats per treballadors, un de tèxtil a Bombai i un de metal·lúrgic al Districte de Sant Andreu, a càrrec de la Fundació Maquinista-Macosa, que en el seu treball per mantenir la memòria històrica, ha aconseguit mitjançant un conveni amb la Federación de los Ferrocarriles Españoles la cessió d'una locomotora de maniobres, construïda per la Maquinista el 1963. La restauració anirà a càrrec dels treballadors d'Alstom que aportaran el seu treball de forma voluntària.

És una mostra de bons resultats fruit de la col·laboració entre la ciutadania (Fundació) i el MUHBA i el districte de Sant Andreu (Administració).

Ha sortit el calendari de CARRER

GENER	FEBRER
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28
MARÇ	ABRIL
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
MAY	JUNY
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
JULIOL	AGOST
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
SEPTEMBRE	OCTUBRE
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
NOVEMBRE	DESEMBRE
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

2€ - <https://favb.linkinshops.com/>

A la ciutat de Nadal ens ajuntem per fer.

#CiutatdeNadal
barcelona.cat/nadal

BARCELONA MAI S'ATURA
COMPRA A PROP.
BÉ, BO I DE TOT.

